

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (sedmo prošireno vijeće)

3. ožujka 2021. *

„Javna služba – Dužnosnici – Promaknuće – Postupak certifikacije – Isključenje s konačnog popisa dužnosnika kojima je odobreno sudjelovanje u programu osposobljavanja – Članak 45.a Pravilnika o osoblju – Tužba za poništenje – Dostava preporučenim pismom – Članak 26. Pravilnika o osoblju – Preporučena pošiljka koju adresat nije preuzeo – Dan od kojega počinje teći rok za podnošenje tužbe – Dopuštenost – Obveza obrazlaganja – Pravo na saslušanje – Načelo dobre uprave – Proporcionalnost – Pravila o jeziku”

U predmetu T-723/18,

João Miguel Barata, sa stalnom adresom u Evereu (Belgija), kojeg zastupaju G. Pandey, D. Rovetta i V. Villante, odvjetnici,

tužitelj,

protiv

Europskog parlamenta, koji zastupaju J. Steele i I. Terwinghe, u svojstvu agenata,

tuženika,

povodom zahtjeva na temelju članka 270. UFEU-a za poništenje odluka od 23. srpnja 2018., akta od 7. prosinca 2017., akta od 21. prosinca 2017., dopisa od 1. ožujka 2018., dopisa od 22. ožujka 2018. o tužiteljevoj prijavi za postupak certifikacije za 2017. te obavijesti o unutarnjem natječaju od 22. rujna 2017.,

OPĆI SUD (sedmo prošireno vijeće),

u sastavu: R. da Silva Passos, predsjednik, V. Valančius, I. Reine, L. Truchot i M. Sampol Pucurull (izvjestitelj), suci,

tajnik: P. Cullen, administrator,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 1. srpnja 2020.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: engleski

Presudu

Okolnosti spora

- 1 Europski parlament objavio je 22. rujna 2017. natječaj za podnošenje prijave (u daljnjem tekstu: obavijest o natječaju) za razdoblje certifikacije 2017. kako bi se izabralo dužnosnike funkcijske skupine AST koji se mogu imenovati na radno mjesto funkcijske skupine AD. Tužitelj João Miguel Barata, koji je dužnosnik Parlamenta, podnio je 27. rujna 2017. svoju prijavu.
- 2 Tijelo za imenovanje je 7. prosinca 2017. odbacilo tu prijavu kao nedopuštenu jer nije bila popraćena obveznim popisom priloga (u daljnjem tekstu: akt od 7. prosinca 2017.).
- 3 Tužitelj je 13. prosinca 2017. zatražio novo ispitivanje svoje prijave.
- 4 Tijelo za imenovanje je 21. prosinca 2017. potvrdilo akt od 7. prosinca 2017. (u daljnjem tekstu: akt od 21. prosinca 2017.).
- 5 Tužitelj je 2. veljače 2018. podnio žalbu na temelju članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije (u daljnjem tekstu: Pravilnik o osoblju).
- 6 Dopisom od 1. ožujka 2018. (u daljnjem tekstu: dopis od 1. ožujka 2018.) tijelo za imenovanje ponovilo je da tužitelju nije dopušteno sudjelovanje u postupku certifikacije za 2017. te ga je obavijestilo o mogućnosti da podnese žalbu zajedničkom odboru za postupak certifikacije (u daljnjem tekstu: ZOPC).
- 7 Tužitelj je 8. ožujka 2018. podnio ZOPC-u žalbu.
- 8 Dopisom od 22. ožujka 2018. ZOPC je obavijestio tužitelja da je savjetovao tijelu za imenovanje da odbije tu žalbu (u daljnjem tekstu: dopis od 22. ožujka 2018.).
- 9 Tijelo za imenovanje potvrdilo je 28. ožujka 2018. odbijanje tužiteljeve prijave.
- 10 Tužitelj je 13. travnja 2018. podnio žalbu protiv odluke od 28. ožujka 2018.
- 11 Parlament je 16. travnja 2018. objavio popis odabranih kandidata.
- 12 Tijelo za imenovanje je 23. srpnja 2018. odbilo tužiteljeve žalbe i potvrdilo svoju odluku da mu se ne dopusti sudjelovanje u postupku odabira dužnosnika koji mogu biti imenovani na radno mjesto funkcijske skupine AD (u daljnjem tekstu: odluka od 23. srpnja 2018.). Parlament je tu odluku poslao preporučenim pismom s povratnicom na tužiteljevu kućnu adresu. Belgijska je poštanska služba 25. srpnja 2018. pokušala dostaviti to pismo na tužiteljevu adresu i, s obzirom na to da ga nije zatekla, ostavila je obavijest o pokušaju dostave. Budući da tužitelj nije preuzeo navedeno pismo, belgijska ga je poštanska služba vratila Parlamentu 9. kolovoza 2018.
- 13 Parlament je 28. kolovoza 2018. tužitelju poslao poruku elektroničke pošte kojoj je priložena odluka od 23. srpnja 2018.

Postupak i zahtjevi stranaka

- 14 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 7. prosinca 2018. tužitelj je pokrenuo ovaj postupak.

- 15 Odgovor na tužbu, replika i odgovor na repliku podneseni su tajništvu Općeg suda 25. veljače, 25. travnja i 7. lipnja 2019.
- 16 Tužitelj je 9. srpnja 2019. podnio zahtjev za održavanje rasprave.
- 17 Budući da se sastav Općeg suda promijenio, predsjednik Općeg suda je odlukom od 18. listopada 2019., na temelju članka 27. stavka 3. Poslovnika Općeg suda, dodijelio predmet novom sucu izvjestitelju, koji je raspoređen u sedmo vijeće.
- 18 Na prijedlog sedmog vijeća Opći sud odlučio je 6. prosinca 2019., na temelju članka 28. Poslovnika, uputiti predmet proširenom sastavu suda.
- 19 Opći sud (sedmo prošireno vijeće) odlučio je na prijedlog suca izvjestitelja otvoriti usmeni dio postupka te je u okviru mjera upravljanja postupkom predviđenih u članku 89. Poslovnika strankama postavio pisana pitanja. Stranke su na ta pitanja odgovorile u određenom im roku. Rasprava, predviđena za 2. travnja 2020., odgođena je do 1. srpnja 2020.
- 20 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:
- poništi odluku od 23. srpnja 2018., akt od 7. prosinca 2017., akt od 21. prosinca 2017., dopis od 1. ožujka 2018., dopis od 22. ožujka 2018. i obavijest o natječaju
 - naloži Parlamentu snošenje troškova.
- 21 Parlament od Općeg suda zahtijeva da:
- odbaci tužbu kao nedopuštenu;
 - podredno, odbije tužbu kao neosnovanu i
 - naloži tužitelju snošenje troškova.

Pravo

Dopuštenost

- 22 Parlament ističe dvije zapreke vođenju postupka, od kojih se prva temelji na nepravodobnosti tužbe, a druga na neusklađenosti tužbe s člankom 76. točkom (d) Poslovnika.

Nepravodobnost tužbe

- 23 Parlament tvrdi da je tužba nedopuštena jer je nepravodobna. Navodi da je tužitelju dostavio odluku od 23. srpnja 2018. preporučanim pismom s povratnicom. Poštanska služba je 25. srpnja 2018. taj dopis pokušala dostaviti na tužiteljevu kućnu adresu u Bruxellesu (Belgija) te je, s obzirom na to da ga nije bilo, ostavila obavijest o pokušaju dostave. Budući da tužitelj nije preuzeo taj dopis prije isteka zakonskog roka za čuvanje pošte 9. kolovoza 2018., rok za podnošenje tužbe počeo je teći od tog datuma i istekao 19. studenoga 2018. Tužba podnesena 7. prosinca 2018. stoga nije pravodobna.
- 24 Tužitelj osporava pravilnost dostave poštom odluke od 23. srpnja 2018. za koju tvrdi da je mogao saznati tek kada mu je Parlament 28. kolovoza 2018. uputio dopis porukom elektroničke pošte. Tvrdi da, s obzirom na to da je rok za podnošenje tužbe počeo teći od tog datuma, tužba nije bila nepravodobna.

- 25 Valja podsjetiti na to da se drugim stavkom članka 25. Pravilnika o osoblju predviđa da „[s]vaka odluka donesena na temelju [...] Pravilnika o osoblju koja se odnosi na pojedinca, dotičnom se dužnosniku dostavlja u pisanom obliku”. Budući da nije propisan način kojim se omogućuje dostava pojedinačne odluke u „u pisanom” obliku, tu odredbu treba tumačiti na način da uprava raspolaze s više mogućnosti u tom pogledu, uključujući elektroničkim putem (vidjeti u tom smislu presudu od 29. studenoga 2018., WL/ERCEA, T-493/17, neobjavljenu, EU:T:2018:852, t. 54.)
- 26 Naime, elektroničko priopćavanje nije jedini mogući način za dostavu upravnih odluka. Uprava također može poštom poslati preporučenu poštansku pošiljku s povratnicom, pri čemu je ta metoda izričito predviđena člankom 26. trećim stavkom Pravilnika o osoblju, prema kojem „[d]ostava svakog dokumenta dužnosniku evidentira se njegovim potpisom ili, ako to nije moguće, obavlja se slanjem preporučenog pisma na zadnju adresu koju je dužnosnik prijavio”. Zahvaljujući posebnim jamstvima koja pruža, kako dužnosniku tako i upravi, preporučeno pismo s povratnicom priznaje se, uostalom, kao sigurni način dostave (vidjeti u tom smislu presudu od 29. studenoga 2018., WL/ERCEA, T-493/17, neobjavljenu, EU:T:2018:852, t. 61.)
- 27 Iz tih elemenata proizlazi da uprava u načelu može odabrati metodu za koju smatra da je najprikladnija s obzirom na okolnosti slučaja kako bi dostavila odluku o odbijanju žalbe jer Pravilnik o osoblju ne nameće nikakav redoslijed prvenstva između različitih mogućih metoda, kao što su elektronički način ili preporučeno pismo s povratnicom.
- 28 Osim toga, valja podsjetiti na to da članak 91. stavak 3. Pravilnika o osoblju predviđa da se pravni lijek mora podnijeti u roku od tri mjeseca koji teče od dana dostave odluke donesene u odgovoru na žalbu. U skladu s člankom 60. Poslovnika, „[p]ostupovni se rokovi produljuju zbog udaljenosti za deset dana.”
- 29 Prema ustaljenoj sudskoj praksi, rokovi za podnošenje žalbe i tužbe iz članaka 90. i 91. Pravilnika o osoblju kogentne su naravi te se odluka o njima ne može prepustiti ni strankama ni sudu na kojem je da, čak i po službenoj dužnosti, provjeri jesu li ti rokovi poštovani. Ti rokovi odgovaraju zahtjevu pravne sigurnosti i potrebi izbjegavanja svake diskriminacije ili proizvoljnog postupanja u sudovanju (presude od 7. srpnja 1971., Müllers/CES, 79/70, EU:C:1971:79, t. 18. i od 29. lipnja 2000., Politi/ETF, C-154/99 P, EU:C:2000:354, t. 15.).
- 30 Na stranci je koja se poziva na nepravodobnost tužbe da dokaže od kojeg je dana počeo teći rok za njezino podnošenje (presuda od 17. srpnja 2008., Athinaiki Techniki/Komisija, C-521/06 P, EU:C:2008:422, t. 70.; vidjeti u tom smislu presude od 5. lipnja 1980., Belfiore/Komisija, 108/79, EU:C:1980:146, t. 7. i od 29. studenoga 2018., WL/ERCEA, T-493/17, neobjavljenu, EU:T:2018:852, t. 59.).
- 31 Što se tiče tužbi u području javne službe podnesenih na temelju članka 270. UFEU-a, sudska praksa također je ustaljena na način da je, kako bi odluka bila uredno dostavljena u smislu odredbi Pravilnika o osoblju, potrebno ne samo da je dostavljena njezinu adresatu nego i da mu je omogućeno da se učinkovito upozna s njezinim sadržajem (vidjeti u tom smislu presude od 15. lipnja 1976., Jänsch/Komisija, 5/76, EU:C:1976:92, t. 10. i od 29. studenoga 2018., WL/ERCEA, T-493/17, neobjavljenu, EU:T:2018:852, t. 57.)
- 32 Također je korisno podsjetiti na to da, na temelju članka 263. šestog stavka i članka 297. stavka 2. trećeg podstavka UFEU-a, datum koji treba uzeti u obzir za određivanje početka roka za podnošenje tužbe za poništenje jest datum obavješćivanja o predmetnom aktu kada on određuje adresata. Odluka je uredno dostavljena kada je njezin adresat o njoj obaviješten i kada je on u mogućnosti upoznati se s njom. Što se tiče potonjeg uvjeta, Sud je smatrao da je ispunjen kada je adresat bio u mogućnosti upoznati se sa sadržajem te odluke kao i s razlozima na kojima se temelji (presuda od 21. ožujka 2019., Eco-Bat Technologies i dr./Komisija, C-312/18 P, neobjavljena, EU:C:2019:235, t. 25. i 26.).

- 33 U ovom slučaju nesporno je da je tužitelj saznao za sadržaj odluke od 23. srpnja 2018. tek kad mu je tu odluku Parlament dostavio elektroničkom poštom 28. kolovoza 2018. Stoga taj datum načelno treba uzeti u obzir za izračun roka za podnošenje tužbe.
- 34 Parlament međutim prigovara da je rok za podnošenje tužbe počeo teći prije. Smatra da u obzir ne treba uzeti datum na koji je tužitelj stvarno saznao za sadržaj odluke od 23. srpnja 2018., nego datum na koji je tužitelju omogućeno da to učini. U tom pogledu tvrdi da se, kada je dostava izvršena preporučenim pismom s povratnicom, može pretpostaviti da je adresatu omogućeno upoznavanje s njezinim sadržajem nakon isteka roka za čuvanje tog pisma u poštanskoj službi. U prilog toj tvrdnji Parlament se poziva na dvije odluke Službeničkog suda, rješenje od 16. prosinca 2010., AG/Parlament (F-25/10, EU:F:2010:171) i presudu od 30. siječnja 2013., Wahlström/Frontex (F-87/11, EU:F:2013:10).
- 35 Iz obrazloženja tih odluka Službeničkog suda proizlazi da se, kada je odluka dostavljena preporučenim pismom, smatra da se njezin adresat s njom upoznao zbog potpisa koji stavlja na povratnicu. Međutim, događa se da povratnicu njezin adresat ne može potpisati ako nije kod kuće u trenutku dolaska poštanskog službenika ili ako ne poduzme sve korake, a osobito ne preuzme dopis u roku za čuvanje. U takvom slučaju treba smatrati da je odluka uredno dostavljena primatelju na dan isteka roka za čuvanje dopisa u poštanskoj službi. Naime, ako bi se priznalo da bi propuštanjem svakog koraka i osobito nepreuzimanjem preporučene pošiljke u navedenom roku adresat mogao sprečavati pravilnu dostavu odluke preporučenim pismom, adresat bi imao određenu slobodu u određivanju početka roka za podnošenje tužbe, iako stranke ne mogu određivati takav rok i on mora ispunjavati zahtjeve pravne sigurnosti i dobrog sudovanja (rješenje od 16. prosinca 2010., AG/Parlament, F-25/10, EU:F:2010:171, t. 41. do 43. i presuda od 30. siječnja 2013., Wahlström/Frontex, F-87/11, EU:F:2013:10, t. 38. i 39.).
- 36 Iz sudske prakse Službeničkog suda također proizlazi da pretpostavka da je adresat primio obavijest o odluci nakon isteka uobičajenog roka za čuvanje pošiljke u poštanskim službama nije apsolutna. Naprotiv, ona je oboriva i ovisi o pravilnosti dostave. Službenički sud je naime smatrao da primjena te pretpostavke zahtijeva da uprava dokaže pravilnost dostave preporučenim pismom, osobito ostavljanjem obavijesti o pokušaju dostave na posljednjoj adresi koju je naveo primatelj. Osim toga, adresat može oboriti tu pretpostavku tako da dokaže da je bio spriječen, osobito zbog bolesti ili slučaja više sile koji su neovisni o njegovoj volji, da se učinkovito upozna s obaviješću o pokušaju dostave (rješenje od 16. prosinca 2010., AG/Parlament, F-25/10, EU:F:2010:171, t. 44.).
- 37 U okviru žalbe protiv prvostupanjske odluke koja se odnosi na tužbu na temelju članka 263. UFEU-a, Sud je u svojoj presudi od 21. veljače 2018., LL/Parlament (C-326/16 P, EU:C:2018:83) ukinuo rješenje od 19. travnja 2016., LL/Parlament (T-615/15, neobjavljeno, EU:T:2016:432), kojim je Opći sud, istaknuvši da je tužba podnesena više od 17 mjeseci nakon dostave pobijanog akta, a tužitelj se nije pozvao ni na nepredvidive okolnosti ni na višu silu, odbacio tu tužbu kao očito nedopuštenu zbog nepravodobnosti. Konkretno, Sud je odbio argumentaciju prema kojoj rok za podnošenje tužbe nakon neuspješne dostave preporučenim pismom počinje teći u navedenom predmetu počevši od isteka roka za čuvanje koji primjenjuje belgijska pošta.
- 38 Sud je pojasnio da je odluka uredno dostavljena, u smislu članka 263. šestog stavka te članka 297. stavka 2. trećeg podstavka UFEU-a, kad je njezin adresat o njoj obaviješten i može se s njom upoznati. Istaknuo je da je, među ostalim, u članku 297. stavku 2. trećem podstavku UFEU-a utvrđeno načelo pravne sigurnosti, prema kojem se na prava i obveze koji proizlaze iz pojedinačnog upravnog akta ne može pozivati protiv njegova primatelja dok on o njemu nije uredno obaviješten. Oslanjajući se na to načelo, Sud je, nakon što je utvrdio da je navedeni dopis vraćen pošiljatelju koji ga nije preuzeo, istaknuo da je adresat taj dopis primio kao dokument priložen poruci elektroničke pošte Parlamenta. Sud je naveo da u tim okolnostima dostava nije izvršena isključivo slanjem preporučene pošiljke. Smatrao je da je tužba podnesena Općem sudu dopuštena s obzirom na to da je rok od dva mjeseca i deset dana počeo teći u odnosu na adresata tek na dan kada je on bio u potpunosti upoznat s tom odlukom (presuda od 21. veljače 2018., LL/Parlament, C-326/16 P, EU:C:2018:83, t. 46. do 56.).

- 39 Stoga valja s obzirom na presudu od 21. veljače 2018., LL/Parlament (C-326/16 P, EU:C:2018:83) ispitati primjenjuje li se pretpostavka dostave na koju se Parlament poziva u ovom sporu. U tu svrhu Opći sud pozvao je stranke da se očituju pisanim putem o eventualnim posljedicama te presude i mišljenja nezavisnog odvjetnika. Stranke su u pisanom postupku i na raspravi zauzele suprotna stajališta.
- 40 Tužitelj u biti smatra da navedena presuda opovrgava postojanje pretpostavke dostave. On smatra, poput stajališta navedenog osobito u točkama 59. i 62. mišljenja nezavisnog odvjetnika Szpunara u predmetu LL/Parlament (C-326/16 P, EU:C:2017:605), da je ta pretpostavka protivna načelima pravne sigurnosti, dobre uprave kao i pravu na pravni lijek zajamčenom člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja).
- 41 Parlament naprotiv tvrdi da je primjena pretpostavke dostave u ovom slučaju i dalje opravdana s obzirom na temeljne razlike između pravnog i činjeničnog konteksta ovog predmeta i onog u kojem je donesena presuda od 21. veljače 2018., LL/Parlament (C-326/16 P, EU:C:2018:83). Ta presuda ulazi u okvir članka 263. UFEU-a, tako da se njezin doseg ne proširuje na ovu tužbu koja se temelji na članku 270. UFEU-a ni na Pravilnik o osoblju. Parlament naime objašnjava da, s obzirom na autonomiju prava javne službe, valja razlikovati ta dva spora. Zbog ravnoteže između recipročnih prava i obveza koje je Pravilnik o osoblju uspostavio u odnosima između tijela za imenovanje i članova njegova osoblja javne službe, pretpostavka dostave je opravdana i prilagođena tom posebnom kontekstu. U tom pogledu, Parlament osobito ustraje na mehanizmu članka 20. Pravilnika o osoblju koji upravi omogućuje da izbjegne svaku nepravilnost poštanske dostave jer poznaje adresu dužnosnika koji su u aktivnoj službi, s obzirom na to da su je dužni priopćiti i odmah obavijestiti upravu o svakoj promjeni. Parlament naglašava da okolnosti predmeta LL/Parlament (C-326/16 P, EU:C:2018:83) nisu bile uređene Pravilnikom o osoblju i da stoga ne pružaju jednakovrijedna jamstva. Oспорava shvaćanje prema kojem bi pretpostavka dostave lišila dužnosnike njihova prava na pravni lijek i smatra da je ta pretpostavka za njih povoljna jer odgađa trenutak od kojeg počinje teći.
- 42 Kako bi se utvrdilo može li se Parlament u ovom slučaju pozivati na pretpostavku dostave utvrđenu u navedenim odlukama Službeničkog suda, najprije valja istaknuti da članak 91. stavak 3. Pravilnika o osoblju predviđa samo da rok za podnošenje tužbe od tri mjeseca počinje teći od dana dostave odluke donesene kao odgovor na žalbu. Osim toga, nesporno je da nijedna odredba iz Pravilnika o osoblju ili drugih normativnih instrumenata Europske unije ne precizira da se u slučaju neuspješne dostave preporučene pošiljke početak računanja roka za podnošenje tužbe odgađa do isteka roka za čuvanje tog pisma umjesto do datuma stvarnog upoznavanja sa sadržajem tog pisma.
- 43 U nedostatku teksta kojim se utvrđuje takvo pravno pravilo, valja se pozvati na načelo pravne sigurnosti i Povelju, među ostalim, na pravo na djelotvoran pravni lijek i na pošteno suđenje kako bi se provjerila zakonitost pretpostavke dostave o kojoj je riječ.
- 44 U tom pogledu, prvi stavak članka 47. Povelje predviđa da svatko čija su prava i slobode zajamčeni pravom Unije povrijeđeni ima pravo na djelotvoran pravni lijek pred sudom, u skladu s uvjetima utvrđenima tim člankom. U skladu s drugim stavkom tog članka, svatko ima pravo na to da zakonom prethodno ustanovljeni neovisni i nepristrani sud pravično, javno i u razumnom roku ispita njegov slučaj.
- 45 U skladu s objašnjenjima koja se odnose na taj članak, koja, u skladu s člankom 6. stavkom 1. trećim podstavkom UEU-a i člankom 52. stavkom 7. Povelje, treba uzeti u obzir pri njezinu tumačenju, članak 47. drugi stavak Povelje odgovara članku 6. stavku 1. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, potpisane u Rimu 4. studenoga 1950.
- 46 Iz sudske prakse Europskog suda za ljudska prava koja se odnosi na tumačenje članka 6. stavka 1. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, na koju valja uputiti u skladu s člankom 52. stavkom 3. Povelje, proizlazi da pravo na sud nije apsolutno. Ostvarivanje tog prava podliježe

ograničenjima, među ostalim i u pogledu uvjeta dopuštenosti tužbe. Cilj propisa o rokovima za podnošenje tužbe jest osigurati dobro sudovanje i osobito poštovanje načela pravne sigurnosti. Iako zainteresirane osobe moraju očekivati da se ta pravila primijene, njihova primjena ipak ne smije spriječiti stranke da se koriste raspoloživim pravnim sredstvom (vidjeti u tom smislu presudu od 28. veljače 2013., *Preispitivanje Arango Jaramillo i dr./EIB*, C-334/12 RX-II, EU:C:2013:134, t. 43.; *ESLJP*, 13. ožujka 2018., *Kuznetsov i dr. protiv Rusije*, CE:ECHR:2018:0313JUD 005635409, t. 40.)

- 47 Međutim, u skladu s ustaljenom sudskom praksom Suda, predmet članka 47. Povelje nije izmjena sustava sudskog nadzora predviđenog Ugovorima i osobito pravila koja se odnose na postupovne rokove predviđene propisima Unije (vidjeti rješenje od 5. srpnja 2018., *Müller i dr./QH*, C-187/18 P(I), neobjavljeno, EU:C:2018:543, t. 24. i navedenu sudsku praksu). Stroga primjena propisa Unije u pogledu postupovnih rokova nikako ne utječe na prava zajamčena člankom 47. Povelje (vidjeti u tom smislu rješenje od 11. lipnja 2020., *GMPO/Komisija*, C-575/19 P, neobjavljeno, EU:C:2020:448, t. 40. i navedenu sudsku praksu).
- 48 U ovom slučaju pretpostavka dostave na koju se poziva Parlament ne temelji se ni na jednoj odredbi propisa Unije u pogledu postupovnih rokova. Međutim, ta pretpostavka po svojoj prirodi pravno utječe na adresata dostavljenog pisma jer određuje početak roka za podnošenje tužbe i, slijedom toga, njezine dopuštenost. Međutim, budući da je cilj pravila koja se odnose na rokove za podnošenje tužbe osigurati dobro sudovanje izbjegavanjem svake diskriminacije ili arbitrarnog postupanja i, osobito, poštovanje pravne sigurnosti, takva pretpostavka dostave, prije njezine primjene mora biti priopćena zainteresiranim osobama kako bi se s dovoljnom preciznošću mogle obavijestiti o načinima njezina provođenja i razumno predvidjeti koje su posljedice, za izračun roka za podnošenje tužbe, nepreuzimanja preporučene pisma s povratnicom.
- 49 Iz toga proizlazi da, u nedostatku tekstualnih odredbi koje precizno i predvidivo uređuju određivanje početka računanja roka za podnošenje tužbe u slučaju nepreuzimanja preporučene pisma s povratnicom u sporovima iz Pravilnika o osoblju, primjena članka 26. Pravilnika o osoblju institucija u tom kontekstu nije dovoljna da bi se utvrdilo da je dotičnoj osobi omogućeno da se upozna s dotičnom pojedinačnom odlukom.
- 50 Naime, valja naglasiti da, iako je dostava preporučenim pismom predviđena u članku 26. Pravilnika o osoblju na način koji je nepromijenjen od donošenja te odredbe 1962., pretpostavka dostave na koju se poziva Parlament temelji se na primjeni nacionalnih pravila o čuvanju nepreuzetih preporučenih pošiljki u poštanskim službama. Uostalom, gotovo šezdeset godina prošlo je od donošenja članka 26. Pravilnika o osoblju. Međutim, institucije Unije, kao uostalom i nacionalne uprave država članica, najčešće se pozivaju na korištenje elektroničkih komunikacijskih sredstava u njihovim odnosima sa službenicima.
- 51 U nedostatku primjenjivih propisa koji su trenutačno na snazi i osobito nakon objave presude od 21. veljače 2018., *LL/Parlament* (C-326/16 P, EU:C:2018:83), pravna sigurnost i nužnost izbjegavanja svake diskriminacije ili arbitrarnog postupanja u dobrom sudovanju protive se primjeni, u ovom slučaju, pretpostavke dostave koju zahtijeva Parlament.
- 52 Parlament stoga ne može tvrditi da se odluka od 23. srpnja 2018. može smatrati dostavljenom nakon isteka roka za čuvanje preporučene pisma upućenog na tužiteljevu kućnu adresu.
- 53 Parlament je tu odluku također dostavio elektroničkom poštom od 28. kolovoza 2018., čiji je primitak tužitelj bez odgode potvrdio. Parlament stoga pogrešno tvrdi da samo dostavu slanjem preporučene pošiljke treba uzeti u obzir za potrebe izračuna roka za podnošenje tužbe, čak i ako ona nije preuzeta u roku koji je odredila belgijska poštanska služba. Nesporno je da je tužitelj 28. kolovoza 2018. bio potpuno upoznat s odlukom od 23. srpnja 2018. Stoga je rok za podnošenje tužbe počeo teći 28. kolovoza 2018. Slijedom toga, ova tužba, podnesena 7. prosinca 2018., nije nepravodobna (vidjeti

po analogiji presudu od 21. veljače 2018., LL/Parlament, C-326/16 P, EU:C:2018:83, t. 53. do 56.). Dakle, valja odbiti argument o postojanju zapreke vođenju postupka koji je istaknuo Parlament i koji se temelji na nepravodobnosti tužbe.

Neusklađenost tužbe s člankom 76. točkom (d) Poslovnika

- 54 Parlament tvrdi da je nedopušten dio tužbenog zahtjeva kojim tužitelj od Općeg suda zahtijeva da proglasi članak 90. Pravilnika o osoblju nevaljanim i neprimjenjivim u ovom predmetu. Iako se taj zaključak može tumačiti kao prigovor nezakonitosti, Parlament naglašava da on nije predmet nikakve daljnje argumentacije u tužbi. Parlament stoga smatra da taj prigovor nezakonitosti treba proglasiti nedopuštenim na temelju članka 76. točke (d) Poslovnika. Parlament također osporava dopuštenost četvrtog tužbenog razloga koji je istaknuo tužitelj, koji se temelji na povredi pravila o jeziku Unije.
- 55 Međutim, valja podsjetiti na to da na temelju članka 21. prvog stavka Statuta Suda Europske unije, koji je primjenjiv na postupak pred Općim sudom na temelju članka 53. prvog stavka tog statuta i članka 76. točke (d) Poslovnika, svaka tužba treba sadržavati „predmet spora, tužbene razloge i argumente kao i sažeti prikaz tih razloga”. Prema ustaljenoj sudskoj praksi, sažeti prikaz tužiteljevih tužbenih razloga mora biti – kako bi zajamčio pravnu sigurnost i dobro sudovanje – dovoljno jasan i precizan da bi tuženiku omogućio da pripremi svoju obranu, a nadležnom sudu da donese odluku o tužbi (vidjeti u tom smislu rješenje od 25. rujna 2019., EM Research Organization/EUIPO, C-728/18 P, neobjavljeno, EU:C:2019:781, t. 8. i navedenu sudsku praksu). Samo apstraktno navođenje tužbenih razloga u tužbi ne ispunjava te zahtjeve.
- 56 U ovom slučaju valja utvrditi da tužba u točkama 61. do 67. sadržava prikaz pravne argumentacije kojom tužitelj osporava svojim četvrtim tužbenim razlogom, koji se odnosi na povredu pravila o jeziku Unije, zakonitost obavijesti o natječaju s obzirom na Uredbu Vijeća br. 1 od 15. travnja 1958. o određivanju jezičnog režima Europske ekonomske zajednice (SL 1958., 17, str. 385.), kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EU) br. 517/2013 od 13. svibnja 2013. o prilagodbi određenih uredaba i odluka u područjima slobodnog kretanja robe, slobode kretanja osoba, prava poduzeća, politike tržišnog natjecanja, poljoprivrede, sigurnosti hrane, veterinarstva i fitosanitarne politike, prometne politike, energetike, poreza, statistike, transeuropskih mreža, pravosuđa i temeljnih prava, pravde, slobode i sigurnosti, okoliša, carinske unije, vanjskih odnosa, vanjske, sigurnosne i obrambene politike i institucija zbog pristupanja Republike Hrvatske (SL 2013., L 158, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 10., str. 31.; u daljnjem tekstu: Uredba br. 1) i na povredu načela jednakog postupanja. Takav argument dovoljno je jasan i precizan da omogući Parlamentu pripremu obrane, a Općem sudu provođenje nadzora. Zato valja utvrditi da je četvrti tužbeni razlog dopušten.
- 57 Što se tiče prigovora nezakonitosti članka 90. Pravilnika o osoblju, valja utvrditi da tužba u uvodnom odjeljku definira predmet tužbe u okviru rečenice popisa akata čije se poništenje traži, odnosno akata od 7. prosinca 2017. i 21. prosinca 2017., dopisa od 1. ožujka 2018. i 22. ožujka 2018., odluke od 23. srpnja 2018. i obavijesti o natječaju.
- 58 Nakon tog nabranja, tužba sadržava sljedeću rečenicu: „ponajprije, ako je potrebno, proglasi članak 90. Pravilnika o osoblju nevaljanim i neprimjenjivim u ovom postupku na temelju članka 277. UFEU-a”.
- 59 Taj zahtjev nije potkrijepljen nikakvom pravnom ili činjeničnom argumentacijom iznesenom u preostalom dijelu tužbe. U tužbi se stoga ne iznose bitni činjenični i pravni elementi na kojima se temelji zahtjev, na temelju prigovora, kojim se traži da se članak 90. Pravilnika o osoblju proglasi nezakonitim.

- 60 Kako bi osporio argumentaciju Parlamenta koja se temelji na povredi članka 76. točke (d) Poslovnika, tužitelj u točkama 19. do 23. svoje replike iznosi više argumenata kojima nastoji dokazati nezakonitost članka 90. Pravilnika o osoblju.
- 61 Međutim, tužitelj nije pružio nikakvo opravdanje za objašnjenje nepravodobnog podnošenja takve argumentacije.
- 62 U tim okolnostima, budući da se u tužbi ne iznosi nijedan argument u potporu prigovoru nezakonitosti članka 90. Pravilnika o osoblju, valja utvrditi da on ne ispunjava uvjete predviđene člankom 76. točkom (d) Poslovnika. Stoga valja proglašiti nedopuštenim zahtjev za proglašenje članka 90. Pravilnika o osoblju neprimjenjivim.

Meritum

- 63 U prilog svojoj tužbi tužitelj ističe četiri tužbena razloga, od kojih se prvi temelji na povredi obveze obrazlaganja, drugi na povredi načela proporcionalnosti i dobre uprave te prava obrane, prava na saslušanje i povredi članka 41. Povelje, treći na povredi prava na dobru upravu i četvrti na povredi Uredbe br. 1 i povredi načela jednakog postupanja i nediskriminacije. Opći sud smatra da te tužbene razloge valja prerasporediti kako bi se redom ispitali prigovori koji se temelje, kao prvo, na povredi obveze obrazlaganja, kao drugo, na povredi prava na saslušanje, prava obrane i članka 41. Povelje, kao treće, na povredi načela dobre uprave i proporcionalnosti i, kao četvrto, na povredi pravila o jeziku Unije i načela jednakog postupanja i nediskriminacije.

Povreda obveze obrazlaganja

- 64 Tužitelj tvrdi da odluka od 23. srpnja 2018. kao i odluke koje su joj prethodile očito nisu dostatno obrazložene. Parlament je propustio objasniti zašto mu nije rekao da u njegovoj prijavi nedostaje popis priloga iako nije istekao rok za podnošenje prijave. Ako su službe Parlamenta imale pristup njegovoj tablici za ocjenjivanje, tužitelj od Općeg suda zahtijeva da Parlamentu naloži podnošenje tih dokumenata.
- 65 Parlament osporava tu tvrdnju.
- 66 Službenički sud podsjeća na to da obveza obrazlaganja akta koji negativno utječe na neku osobu, predviđena, među ostalim, u članku 25. Pravilnika o osoblju ima za cilj, s jedne strane, zainteresiranoj osobi dati dostatnu uputu o tome je li akt osnovan ili sadržava li eventualno neku pogrešku koja omogućuje osporavanje njegove zakonitosti i, s druge strane, omogućiti sudu da provede svoj nadzor u tom pogledu (presude od 26. studenoga 1981., Michel/Parlament, 195/80, EU:C:1981:284, t. 22. i od 28. veljače 2008., Neirinck/Komisija, C-17/07 P, EU:C:2008:134, t. 50.).
- 67 Akt je dovoljno obrazložen ako je donesen u kontekstu poznatom dotičnom dužnosniku koji mu omogućuje da razumije njegov doseg (presude od 1. lipnja 1983., Seton/Komisija, 36/81, 37/81 i 218/81, EU:C:1983:152, t. 48.; od 12. studenoga 1996., Ojha/Komisija, C-294/95 P, EU:C:1996:434, t. 18. i rješenje od 14. prosinca 2006., Meister/OHIM, C-12/05 P, EU:C:2006:779, t. 89.).
- 68 Usto, obveza obrazlaganja odluka bitni je postupovni zahtjev koji se mora razlikovati od pitanja osnovanosti obrazloženja, koje se odnosi na materijalnu zakonitost spornog akta. Naime, obrazloženje akta sastoji se od formalnog iznošenja razloga na kojima se temelji. Ako ti razlozi sadrže pogreške, one utječu na materijalnu zakonitost predmetnog akta, ali ne na njegovo obrazloženje koje može biti dovoljno, iako su u njemu izneseni pogrešni razlozi (vidjeti presudu od 17. prosinca 2015., Italija/Komisija, T-295/13, neobjavljenu, EU:T:2015:997, t. 122. i navedenu sudsku praksu).

69 U ovom slučaju razlozi koji su doveli do odbijanja tužiteljeve prijave priopćeni su potonjem u aktu od 7. prosinca 2017., a razlozi za odbijanje njegovih žalbi navedeni su u odluci od 23. srpnja 2018. U toj se odluci izričito navodi da se to odbijanje temelji na nedostatku popisa priloga, koji je obvezan. Navedena odluka u tom pogledu upućuje na točku 5.3. obavijesti o natječaju i drugi dio izjave koju je potpisao tužitelj, a kojom se potvrđuje da je potonji bio obaviješten o tome da se uz prijavu mora nalaziti navedeni popis, pod prijetnjom odbijanja. Ti su razlozi izneseni jasno, precizno i jednoznačno, tako da tužitelju omogućuju razumijevanje njihova dosega, ocjenu svrsishodnosti podnošenja tužbe Općem sudu, a Općem sudu da provede nadzor zakonitosti te odluke. Stoga tužiteljev prigovor koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja valja odbiti kao neosnovan, pri čemu nije potrebno odrediti mjere izvođenja dokaza.

Povreda prava na saslušanje

70 Tužitelj tvrdi da je Parlament povrijedio načela poštovanja prava obrane i prava na saslušanje koja su propisana primarnim pravom Unije i člankom 41. Povelje. Parlament mu je trebao dati pravo da se očituje u pisanom obliku prije nego što je njegovu prijavu proglasio nedopuštenom i omogućiti mu da pisanim putem komentira razloge odbijanja njegove žalbe. Tužitelj je tako mogao pokušati uvjeriti Parlament da izvrši nadzor njegova spisa kako bi se uvjerio da on sadržava sve relevantne dokumente i dokazao sve netočnosti koje se odnose na njegovu ocjenu.

71 Parlament osporava tu argumentaciju.

72 Što se tiče mogućnosti da se pisano očituje prije donošenja odluke od 23. srpnja 2018., valja podsjetiti na to da se pravom na saslušanje u svim postupcima, predviđenim u članku 41. stavku 2. Povelje, koje je sastavni dio poštovanja prava obrane iako je manjeg opsega od njega, svakoj osobi jamči mogućnost da na smislen i djelotvoran način iznese svoje stajalište u upravnom postupku i prije donošenja bilo koje odluke koja bi mogla nepovoljno utjecati na njezine interese (vidjeti u tom smislu presude od 11. prosinca 2014., Boudjlida, C-249/13, EU:C:2014:2431, t. 34. i 36.; od 24. travnja 2017., HF/Parlament, T-584/16, EU:T:2017:282, t. 149. i 150. i od 14. prosinca 2018., UC/Parlament, T-572/17, neobjavljenu, EU:T:2018:975, t. 86.).

73 Postojanje povrede prava na saslušanje mora biti procijenjeno osobito s obzirom na pravna pravila kojima se uređuje predmetno područje (vidjeti presudu od 9. veljače 2017., M, C-560/14, EU:C:2017:101, t. 33. i navedenu sudsku praksu; presuda od 24. travnja 2017., HF/Parlament, T-584/16, EU:T:2017:282, t. 154.).

74 Međutim, osoba koja je na temelju članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju podnijela žalbu protiv akta kojim se na nju negativno utječe ne može u načelu valjano tvrditi da nije saslušana u pre-sudskom postupku jer je sam cilj žalbe omogućiti zainteresiranoj osobi da podnese očitovanja (presuda od 14. prosinca 2018., UC/Parlament, T-572/17, neobjavljena, EU:T:2018:975, t. 90.; vidjeti u tom smislu rješenje od 26. rujna 2019., Barata/Parlament, C-71/19 P, neobjavljeno, EU:C:2019:793, t. 49. i presudu od 2. travnja 2020., Barata/Parlament, T-81/18, neobjavljenu, EU:T:2020:137, t. 109.).

75 Stoga je pravno neosnovan argument kojim tužitelj prigovara Parlamentu da ga nije pozvao da se očituje pisanim putem prije nego što je njegovu prijavu proglasio nedopuštenom i da iznese svoja očitovanja o razlozima za odbijanje njegove žalbe prije donošenja odluke od 23. srpnja 2018.

76 Osim toga, iz prethodno iznesenih okolnosti spora proizlazi da je tužitelj zatražio novo ispitivanje svoje prijave, podnio dvije žalbe i pokrenuo postupak pred ZOPC-om. Stoga je tužitelj iskoristio svoje pravo braniti svoje interese u svim fazama pre-sudskog postupka koji je uslijedio nakon donošenja akta od 7. prosinca 2017. kojim je njegova prijava odbačena kao nedopuštena. S obzirom na te elemente,

tužitelj ne može s uspjehom tvrditi da nije imao priliku pisano se očitovati prije nego što je njegova prijava proglašena nedopuštenom i prije donošenja odluke od 23. srpnja 2018. o razlozima odbijanja njegove prijave.

77 Stoga valja odbiti tužiteljev prigovor koji se temelji na povredi prava na saslušanje.

Povreda načela dobre uprave i proporcionalnosti

78 Tužitelj u biti kritizira formalnost s kojom je Parlament odbio njegovu prijavu samo zbog nepostojanja popisa priloženih dokumenata. Kao prvo, tužitelj prigovara Parlamentu da je povrijedio načelo dobre uprave time što ga nije upozorio i omogućio mu da dopuni svoju prijavu dostavljanjem popisa priloženih dokumenata prije isteka roka za podnošenje prijave i time što mu nije dao mogućnost da ispravi svoju prijavu nakon tog datuma. Kao drugo, tužitelj prigovara Parlamentu da je povrijedio načelo proporcionalnosti i počinio zlorporabu prava time što je njegovu prijavu proglasio nedopuštenom zbog isključivo formalnog razloga. Bilo bi apsurdno smatrati da činjenica da mu je omogućeno da ispravi svoju prijavu šteti jednakom postupanju među kandidatima.

79 Parlament osporava tu argumentaciju.

80 Dužnost brižnog postupanja i načelo dobre uprave odražavaju ravnotežu uzajamnih prava i obveza koje je Pravilnik o osoblju uspostavio u odnosima između javnog tijela i članova osoblja javne službe i osobito znači da tijelo prilikom odlučivanja o položaju dužnosnika uzima u obzir sve elemente koji mogu utjecati na njegovu odluku i da pritom ne uzima u obzir samo interes službe, nego i interes dotičnog dužnosnika (presuda od 23. listopada 1986., Schwiering/Revizorski sud, 321/85, EU:C:1986:408, t. 18.).

81 U natječajnom postupku načelno je na kandidatu na natječaju da odboru za odabir dostavi sve informacije i dokumente koje smatra korisnima za ispitivanje njegove prijave, da bi mu se omogućilo da provjeri ispunjava li uvjete iz obavijesti o natječaju, tim više ako je to izričito i formalno pozvan učiniti (presuda od 12. prosinca 2018., Colin/Komisija T-614/16, neobjavljena, EU:T:2018:914, t. 48.; vidjeti u tom smislu presudu od 12. srpnja 1989., Belardinelli i dr./Sud, 225/87, EU:C:1989:309, t. 24.).

82 Ravnoteža uzajamnih prava i obveza između uprave i kandidata najprije zahtijeva da potonji pomno i ozbiljno čita odredbe obavijesti o natječaju koja je sasvim jasna, precizna i bezuvjetna (presuda od 20. lipnja 1990., Burban/Parlament, T-133/89, EU:T:1990:36, t. 33.).

83 Što se tiče uprave, ustaljena je sudska praksa da odbor za odabir, kako bi provjerio jesu li ispunjeni uvjeti za sudjelovanje, može uzeti u obzir samo navode koje su kandidati naveli u prijavi i popratnu dokumentaciju koju moraju podnijeti (presude od 23. siječnja 2002., Gonçalves/Parlament, T-386/00, EU:T:2002:12, t. 74. i od 25. ožujka 2004., Petrich/Komisija, T-145/02, EU:T:2004:91, t. 45.). Stoga odbor za odabir nije dužan provesti istragu kako bi provjerio ispunjava li kandidat sve uvjete iz obavijesti o natječaju (presude od 21. studenoga 2000., Carrasco Benítez/Komisija, T-214/99, EU:T:2000:272, t. 77. i od 25. ožujka 2004., Petrich/Komisija, T-145/02, EU:T:2004:91, t. 49.). Nije na odboru za odabir, u prisutnosti nepotpunih ili dvosmislenih dokumenata, da kontaktira zainteresiranu osobu kako bi razjasnila te propuste i dvosmislenosti (presude od 21. svibnja 1992., Almeida Antunes/Parlament, T-54/91, EU:T:1992:65, t. 36. i od 6. studenoga 1997., Wolf/Komisija, T-101/96, EU:T:1997:171, t. 64.).

84 Stoga, kada jasne odredbe obavijesti o natječaju nedvosmisleno propisuju obvezu prilaganja popratne dokumentacije prijavi, neispunjenje te obveze od strane kandidata ne može ni ovlastiti ni, *a fortiori*, obvezati odbor za odabir ili tijelo za imenovanje da postupi protivno toj obavijesti o natječaju (presude od 31. ožujka 1992., Burban/Parlament, C-255/90 P, EU:C:1992:153, t. 12.; od 23. siječnja 2002.,

Gonçalves/Parlament, T-386/00, EU:T:2002:12, t. 74. i od 25. ožujka 2004., Petrich/Komisija, T-145/02, EU:T:2004:91, t. 49.). U takvoj situaciji nepodnošenje potrebnih dokumenata stoga je valjan razlog za odbijanje sudjelovanja na natječaju.

- 85 Nasuprot tomu, ako su uvjeti iz obavijesti o natječaju nejasni ili dvosmisleni, uprava je tada dužna izvršavati svoju diskrecijsku ovlast uzimajući u obzir interes kandidata, u skladu s dužnošću brižnog postupanja i načelom dobre uprave. To je primjerice slučaj kada se u obavijesti o natječaju ne navode formalni uvjeti koje moraju ispunjavati zahtijevani popratni dokumenti. Tako je Sud, kada zahtjevi iz obavijesti o natječaju za podnošenje prijave propisuju samo obvezu podnošenja popratnih dokumenata koji se odnose na školsko obrazovanje, ali je usto precizirano da treba podnijeti ovjerene diplome ili dokaze o kvalifikacijama u skladu s izvornikom, presudio da to pojašnjenje čini samo „praktičnu preporuku kandidatima kojima se ne vraćaju dostavljeni dokumenti”. U takvim okolnostima, na odboru za odabir jest da ocijeni jesu li dokumenti koje je podnio kandidat popratna dokumentacija koja mu omogućuje da mu se dopusti sudjelovanje na natječaju (presuda od 25. travnja 1978., Allgayer/Parlament, 74/77, EU:C:1978:89, t. 4.).
- 86 Sud je, osim toga, priznao da, kada se obavijest o natječaju bez dodatnih pojašnjenja poziva na pojam „popratna dokumentacija”, odbor za odabir, nakon što je taj pojam strogo protumačio na način da znači „izvornik ili ovjerena preslika”, ne može a da pritom ne povrijedi načela navedena u točkama 80. i 85. ove presude isključiti kandidata zbog toga što je dao samo neovjerene preslike, a da mu nije omogućio da podnese dodatnu popratnu dokumentaciju kojom može ispraviti svoju prijavu (presuda od 23. listopada 1986., Schwiering/Revizorski sud, 321/85, EU:C:1986:408, t. 20.). U takvim okolnostima odbor za odabir trebao je omogućiti kandidatu da podnese ovjerene preslike koje zamjenjuju prvotno podnesene neovjerene preslike.
- 87 Analognom argumentacijom Opći sud presudio je da, kada se u obavijesti o natječaju ne navodi da kandidat mora podnijeti popratnu dokumentaciju na temelju koje se može utvrditi dovoljno poznavanje službenog jezika Unije, pod prijetnjom odbijanja sudjelovanja na natječaju, odbor za odabir ne može odbiti prijavu popraćenu izjavom pod prisegom o jezičnoj razini kandidata jer toj prijavi nije priložena popratna dokumentacija (presuda od 19. srpnja 1999., Varas Carrión/Vijeće, T-168/97, EU:T:1999:154, t. 45.-57.). Opći sud također je odlučio da dvosmislenost popratne dokumentacije uz diplomu ne može sama po sebi omogućiti odboru za odabir da odbije prijavu a da pritom ne uzme u obzir izjave koje je kandidat dostavio u svojoj prijavi kao i relevantne elemente prava države članice koja je izdala tu diplomu (presuda od 12. prosinca 2018., Colin/Komisija, T-614/16, neobjavljena, EU:T:2018:914, t. 44. do 66.).
- 88 Ta strogo utvrđena sudska načela primjenjiva su na postupak certifikacije poput onog o kojem je riječ u ovom predmetu.
- 89 U ovom slučaju točka 5.3. obavijesti o natječaju zahtijevala je od kandidata da dostave „popis u kojem je svaki popratni dokument priložen prijavi numeriran i ukratko opisan” te je izričito predviđala da nepoštovanje tog uvjeta dovodi do odbijanja prijave.
- 90 Taj uvjet je osim toga naveden u obrascu prijave koji je sadržavao sljedeću izjavu:
- „2. [o]baviješten sam o tome da će moja prijava biti odbijena ako ne ispunim sve rubrike ovog obrasca za prijavu i ne podnesem ga u određenom roku zajedno sa svom zatraženom popratnom dokumentacijom, a osobito s popisom u kojem je svaki dokument priložen prijavi označen i ukratko opisan (točka 5. obavijesti o natječaju).”
- 91 Taj se tekst nalazi na kraju obrasca za prijavu i odmah prethodi mjestu potpisa kandidata. Naslovljen je „Izjava”, ispisano velikim podebljanim slovima, tako da ne može promaknuti čitatelju. Tužitelj je potpisao tu izjavu.

- 92 Iz tih elemenata proizlazi da su tekstovi obavijesti o natječaju i obrasca za prijavu bili jasni, precizni i potpuno nedvosmisleni. Potpisivanjem obrasca za prijavu tužitelj nije mogao zanemariti činjenicu da će nedostatak popisa popratne dokumentacije dovesti do odbijanja njegove prijave.
- 93 U tim okolnostima, na temelju sudske prakse navedene u točki 84. ove presude, Parlament uopće nije bio obavezan na temelju dužnosti brižnog postupanja ili načela dobre uprave upozoriti tužitelja o nedostatku koji je utjecao na njegovu prijavu ili ga pozvati da ispravi tu situaciju. Prije isteka roka za podnošenje prijave tužitelj je mogao ispraviti svoju prijavu zamijenivši svoju prvotnu prijavu cjelovitom dokumentacijom koja sadržava traženi popis priloga. U ovom slučaju, budući da je tužitelj podnio prijavu 27. rujna 2017., još je imao devet dana za takav ispravak. Suprotno tomu, nakon isteka roka za podnošenje prijave 6. listopada 2017., poštovanje teksta obavijesti o natječaju i načela jednakog postupanja onemogućavalo je Parlamentu da pozove kandidata da ispravi svoju prijavu koja ne sadržava popis traženih priloga.
- 94 Kako bi odgovorio na argumentaciju kojom tužitelj ističe nerazmjernost takvog tumačenja pravila kojima se uređuje predmetno razdoblje certifikacije s obzirom na ozbiljnost posljedica odbijanja prijave u odnosu na isključivo formalnu narav popisa koji nedostaje među priložima, valja podsjetiti na to da načelo proporcionalnosti zahtijeva da akti institucija Unije ne prelaze granice onoga što je prikladno i nužno za ostvarenje legitimnih ciljeva koji se nastoje postići zakonodavstvom o kojem je riječ, pri čemu, ako se može izabrati između više prikladnih mjera, valja odabrati onu koja je najmanje ograničavajuća i da prouzročeni nepovoljni učinci ne smiju biti nerazmjerni ciljevima koji se žele postići (rješenje od 14. prosinca 2006., Meister/OHIM, C-12/05 P, EU:C:2006:779, t. 68. i presuda od 5. ožujka 2019., Pethke/EUIPO, T-169/17, neobjavljena, EU:T:2019:135, t. 122.).
- 95 S obzirom na, s jedne strane, široku diskrecijsku ovlast koja se može izvesti iz članka 45.a Pravilnika o osoblju kojim se uspostavlja postupak certifikacije i, s druge strane, široku diskrecijsku ovlast koja je prema ustaljenoj sudskoj praksi Suda priznata institucijama Unije prilikom organizacije njihovih službi, a osobito u određivanju načina i uvjeta natječaja kao i za ocjenu i usporedbu zasluga kandidata u okviru svakog postupka odabira, nadzor Općeg suda u tom području treba biti ograničen na pitanje je li uprava, s obzirom na elemente na koje se oslonila za donošenje svoje ocjene, ostala u okviru razumnih granica te svoju ovlast nije upotrijebila očito pogrešno ili za potrebe koje su različite od onih zbog kojih je ima (vidjeti u tom smislu presude od 9. listopada 2008., Chetcuti/Komisija, C-16/07 P, EU:C:2008:549, t. 76. i navedenu sudsku praksu i od 11. studenoga 2003., Faita/CES, T-248/02, EU:T:2003:298, t. 71. i navedenu sudsku praksu).
- 96 Stoga je na Općem sudu da ispita ispunjava li pravilo navedeno u točki 5.3. obavijesti o natječaju, prema kojem svaka prijava mora biti popraćena popisom priloga, pod prijetnjom odbijanja i na kojem se temelji odluka o odbijanju, gore navedene kriterije.
- 97 Valja ispitati slijedi li to pravilo legitiman cilj. Parlament je u svojim podnescima kao i na raspravi u biti tvrdio da navedeno pravilo ima dva cilja. Glavni je cilj olakšati administrativno postupanje s prijavama. Sekundarni cilj je provjeriti sposobnost kandidata da slijede jasne i nedvosmislene upute.
- 98 U tom pogledu valja podsjetiti na to da je svrha predmetnog postupka certifikacije odabrati dužnosnike funkcijske skupine AST kako bi im se omogućio pristup radnim mjestima administratora u skladu s postupkom predviđenim u članku 45.a Pravilnika o osoblju. Opseg administrativnih zadataka koje treba izvršiti u kratkom razdoblju kako bi se zajamčilo dobro odvijanje postupka certifikacije može legitimno opravdati to što uprava zahtijeva sastavljanje kontrolnog popisa koji omogućuje provjeru svih podataka i dokumenata priloženih u potporu svakoj prijavi. Osim toga, uzimajući u obzir samu prirodu postupka certifikacije, treba priznati da nije nerazumno očekivati od kandidata koji žele pristupiti poslovima administratora da dokažu strogost i dovoljnu pažnju prilikom provođenja uputa koje proizlaze iz jasnih, preciznih i nedvosmislenih pojmova iz obavijesti o natječaju.

- 99 Stoga valja smatrati da ciljevi na koje se poziva Parlament, a kojima je svrha učinkovito upravljanje prijavama i provjera sposobnosti kandidata da slijede jasne, precizne i nedvosmislene upute, čine legitimne ciljeve s obzirom na svrhu postupka certifikacije.
- 100 Potrebno je još provjeriti jesu li, u okviru margine prosudbe koja je upravi priznata za organizaciju postupka certifikacije, sredstva upotrijebljena za ostvarenje tih ciljeva prikladna i nužna.
- 101 U tom pogledu, sažeti popis popratne dokumentacije omogućuje upravi da u sažetom obliku raspolaže pregledom svih dokumenata priloženih svakoj prijavi. Parlament je u tom pogledu pravilno ustrajao na nizu tih dokumenata, osobito s jezičnog aspekta, zbog različitosti državljanstva kandidata. Također valja istaknuti da postupak takve naravi uključuje velik broj kandidata. Točno je da se, zbog svoje unutarnje naravi, odnosi na broj kandidata koji se može činiti relativno malim u usporedbi s natječajima za zapošljavanje koji ponekad privlače nekoliko tisuća kandidata. Međutim, mogući broj kandidata očekivanih u okviru takvog postupka zapošljavanja daleko je od zanemarivog. Također valja istaknuti vremenska ograničenja svojstvena takvom postupku odabira. Naime, on je zaključen 190 dana nakon isteka roka za podnošenje prijave objavom popisa odabranih kandidata.
- 102 S obzirom na raznovrsnost sadržaja spisa, broja kandidata i vremenskih ograničenja, obveza dostave popisa popratnih dokumenata prikladna je mjera za doprinos dobrom upravljanju postupkom certifikacije. Ne može se smatrati da takav zahtjev kandidatima čini prekomjeran ili nerazuman teret. U obavijesti o natječaju kandidatima je skrenuta pozornost na važnost koju treba pridati poštovanju te obveze na jasan, precizan i nedvosmislen način, za koji se ne može smatrati da je protivan dužnosti brižnog postupanja.
- 103 Predviđajući da se taj popis mora dostaviti pod prijetnjom odbijanja prijave, pravilom navedenim u točki 5.3. obavijesti o natječaju želi se potaknuti kandidate da ispune tu obvezu. Točno je da, s obzirom na to da popis ima isključivo administrativnu ulogu, njegov izostanak nije prepreka ocjeni pojedinačnih zasluga kandidata, kao što to može biti slučaj kada nedostaje, na primjer, dokaz o stupnju osposobljenosti ili obuke. Međutim, u nedostatku takvog pravila kandidati bi bili manje potaknuti da s dužnom pažnjom provjere dobro stanje svoje prijave. Osim činjenice da bi nepostojanje takvog pravila u praksi moglo dovesti do otežavanja zadaće uprave, ono pravno može pobuditi sumnju u to može li se takva povreda ispraviti.
- 104 Slijedom toga, donijevši odluku o odbijanju tužiteljeve prijave na temelju pravila navedenog u točki 5.3. obavijesti o natječaju, Parlament je iskoristio svoju diskrecijsku ovlast u razumnim granicama i nije koristio svoju ovlast na očito pogrešan način ili u svrhu različitu od one za koje mu je dodijeljena.
- 105 Iz prethodno navedenog proizlazi da je tužiteljev prigovor koji se temelji na povredi načela dobre uprave i proporcionalnosti neosnovan i da ga stoga treba odbiti.

Povreda pravila o jeziku uspostavljenih Uredbom br. 1

- 106 Tužitelj ističe da je propustivši koristiti portugalski jezik u odluci od 23. srpnja 2018. i u obavijesti o natječaju za postupak certifikacije za 2017. Parlament povrijedio odredbe Uredbe br. 1. Smatra da, iako sudska praksa dopušta korištenje posebnih jezika za osobite i potvrđene potrebe službe, ta mogućnost ovisi o donošenju unutarnjeg pravilnika u skladu s člankom 6. Uredbe br. 1 (presude od 27. studenoga 2012., Italija/Komisija, C-566/10 P, EU:C:2012:752 i od 24. rujna 2015., Italija i Španjolska/Komisija, T-124/13 i T-191/13, EU:T:2015:690). U nedostatku takvog pravilnika nije moguće nikakvo odstupanje od pravila o jeziku.

- 107 Tužitelj je tako žrtva diskriminacije u odnosu na svoje kolege čiji je materinji jezik engleski, njemački ili francuski. Tužitelj pojašnjava da ovaj tužbeni razlog treba shvatiti kao prigovor nezakonitosti u odnosu na obavijest o natječaju jer u ranijoj fazi nije mogao izravno pobijati taj akt zbog nepostojanja izravnog i osobnog interesa.
- 108 Osim toga, tužitelj tvrdi da je, iako je njegova žalba sastavljena na portugalskom jeziku, Parlament na nju odgovorio na engleskom jeziku te nije dostavio prijevod.
- 109 Parlament osporava tu argumentaciju.
- 110 Bez potrebe odlučivanja o pitanju jesu li, u nedostatku posebnih propisa primjenjivih na dužnosnike i članove osoblja i u nedostatku odredbi u tom pogledu u unutarnjim pravilnicima institucija, odnosi između tih institucija i njihovih dužnosnika i članova osoblja isključeni iz područja primjene Uredbe br. 1, valja podsjetiti na to da, u skladu s člankom 2. te uredbe, koji u biti odgovara članku 24. četvrtom stavku UFEU-a i članku 41. stavku 4. Povelje, dokumenti koje osoba koja podliježe zakonodavstvu države članice šalje institucijama Unije sastavljaju se, prema izboru pošiljatelja, na jednom od službenih jezika iz članka 1. te uredbe, a odgovor institucije mora biti napisan na istom jeziku. Kao ključna sastavnica poštovanja Unijine jezične raznolikosti, na čiju važnost podsjećaju članak 3. stavak 3. četvrti podstavak UFEU-a kao i članak 22. Povelje, pravo tih osoba da između službenih jezika Unije odaberu jezik koji će upotrebljavati u dopisivanju s institucijama od temeljne je važnosti (presuda od 26. ožujka 2019., Španjolska/Parlament, C-377/16, EU:C:2019:249, t. 36.).
- 111 Međutim, kao što to proizlazi iz sudske prakse Suda, iz Unijine obveze da poštuje jezičnu raznolikost ne može se zaključiti da postoji opće pravno načelo kojim se svakoj osobi osigurava pravo da se u svim okolnostima sve što bi moglo utjecati na njezine interese sastavi na njezinu jeziku i prema kojem institucije u svakoj situaciji moraju, a da nije dopušteno nikakvo odstupanje, upotrebljavati sve službene jezike (vidjeti presudu od 26. ožujka 2019., Španjolska/Parlament, C-377/16, EU:C:2019:249, t. 37. i navedenu sudsku praksu).
- 112 U specifičnom okviru postupaka odabira osoblja Unije Sud je već presudio da se institucijama ne mogu nametnuti obveze koje prekoračuju zahtjeve iz članka 1.d Pravilnika o osoblju (vidjeti presudu od 26. ožujka 2019., Španjolska/Parlament, C-377/16, EU:C:2019:249, t. 39. i navedenu sudsku praksu).
- 113 Iz članka 1.d stavka 1. i stavka 6. prve rečenice Pravilnika o osoblju proizlazi da, iako nije isključeno da interes službe može opravdati ograničenje izbora jezika komunikacije između kandidata na natječaju i uprave na manji broj službenih jezika čije je poznavanje u Uniji najraširenije, takvo se ograničenje ipak nužno mora temeljiti na elementima koje objektivno mogu provjeriti i kandidati na natječaju i Unijini sudovi (vidjeti u tom smislu presudu od 26. ožujka 2019, Komisija/Italija, C-621/16 P, EU:C:2019:251, t. 124. i navedenu sudsku praksu).
- 114 U okviru obavijesti o natječaju koja se primjenjuje na dužnosnike i članove osoblja koji rade u instituciji, zahtjev poznavanja određenih jezika može se opravdati s obzirom na unutarnju narav tog natječaja jer su kandidati mogli razumjeti opravdanje za jezik koji se nalaže za testiranja, a Opći sud može provesti nadzor izbora tih jezika (vidjeti u tom smislu presude od 27. studenoga 2012., Italija/Komisija, C-566/10 P, EU:C:2012:752, t. 92. i od 5. travnja 2005., Hendrickx/Vijeće, T-376/03, EU:T:2005:116, t. 33. i 34.).
- 115 Ta se načela primjenjuju kada je riječ o aktu upućenom svim kandidatima za postupak certifikacije, poput onog o kojem je riječ u ovom predmetu, koji se primjenjuje samo na dužnosnike koji se mogu pozvati na najmanje šest godina radnog staža (vidjeti u tom smislu presudu od 20. studenoga 2008., Italija/Komisija, T-185/05, EU:T:2008:519, t. 132.).

- 116 Naime, valja podsjetiti na to da je postupak certifikacije predviđen člankom 45.a Pravilnika o osoblju, koji u stavku 1. propisuje da se svaki dužnosnik funkcijske skupine AST može, počevši od razreda 5., imenovati na radno mjesto u funkcijskoj skupini AD.
- 117 U ovom slučaju iz obavijesti o natječaju proizlazi da su, u skladu s člankom 4. Odluke Predsjedništva Parlamenta od 26. rujna 2005. o općim provedbenim odredbama koje se odnose na postupak certifikacije, kandidati morali, među ostalim, imati najmanje šest godina radnog staža u funkcijskoj skupini AST. Valja istaknuti da se u članku 3. navedene odluke navodi da se u pozivima za podnošenje prijava objavljenima u skladu s tom odredbom mora navesti važnost za kandidate da imaju odgovarajuće znanje barem jednog od jezika na kojima se organiziraju program osposobljavanja i testovi navedeni u člancima 5. i 6. te odluke.
- 118 Na temelju toga, u obavijesti o natječaju navodi se ta važnost i ističe se da se programi osposobljavanja i testiranja odvijaju na francuskom i engleskom. U obavijesti o natječaju također je bilo navedeno da ZOPC mora pozvati na intervju kandidate s najboljim rezultatima kako bi ocijenio njihove jezične sposobnosti na francuskom ili engleskom jeziku, jezicima koji se koriste za program osposobljavanja iz članka 45.a stavka 1. Pravilnika o osoblju.
- 119 Osim toga, valja podsjetiti na to da je na upravi, koja dužnosniku ili članu osoblja upućuje pojedinačnu odluku, da ju na temelju svoje dužnosti brižnog postupanja sastavi na jeziku kojim on temeljito vlada kako bi mogao stvarno i lako shvatiti njezin sadržaj (vidjeti u tom smislu presude od 23. ožujka 2000., Rudolph/Komisija, T-197/98, EU:T:2000:86, t. 44. i 46. i od 5. listopada 2005., Rasmussen/Komisija, T-203/03, EU:T:2005:346, t. 61. i 64.).
- 120 Činjenica da su dokumenti koje je upravno tijelo poslalo jednom od svojih dužnosnika sastavljeni na jeziku različitom od materinjeg jezika tog dužnosnika ne predstavlja povredu prava tog dužnosnika ako poznaje jezik koji uprava koristi i koji mu omogućuje da se stvarno i lako upozna sa sadržajem dokumenata o kojima je riječ. Stoga se dostava odluke o odbijanju žalbe na jeziku koji nije ni materinji jezik dotičnog dužnosnika ili člana osoblja ni jezik na kojem je žalba sastavljena može smatrati pravilnom pod uvjetom da se zainteresirana osoba s njome mogla učinkovito upoznati (vidjeti u tom smislu presude od 23. ožujka 2000., Rudolph/Komisija, T-197/98, EU:T:2000:86, t. 44. i 45.; od 7. veljače 2001., Bonaiti Brighina/Komisija, T-118/99, EU:T:2001:44, t. 17. i od 7. veljače 2019., Duym/Vijeće, T-549/17, neobjavljena, EU:T:2019:72, t. 110.)
- 121 Međutim, iz dokumenata dostavljenih Općem sudu proizlazi da je tužitelj u obrascu za prijavu naveo da ima „vrlo dobru” razinu engleskog, što je najviša kvalifikacija od triju ponuđenih na izbor kandidatima. Potpisao je, uostalom, izjavu koja se nalazi na kraju obrasca za prijavu, koja je bila sastavljena na engleskom jeziku (vidjeti točku 90. ove presude). Tužitelj je na engleskom jeziku sastavio žalbu od 2. veljače 2018., na koju je odgovoreno odlukom od 23. srpnja 2018. koju je razmatrao zajedno sa žalbom od 13. travnja 2018. Osim toga, tužitelj je na tom jeziku sastavio druge akte koji se odnose na postupak certifikacije koji je predmet ovog postupka, osobito prijavu od 27. rujna 2017. i tužbu od 8. ožujka 2018. koju je podnio ZOPC-u. Iz spisa također proizlazi da se tužitelj koristio engleskim jezikom u svojoj elektroničkoj komunikaciji s upravom kako bi zatražio novo ispitivanje svoje prijave 13. prosinca 2017. kao i za slanje žalbe od 13. travnja 2018. U tom pogledu valja istaknuti da je tužitelj elektroničkom poštom na engleskom jeziku, koja je 13. prosinca 2017. poslana tijelu za imenovanje, izričito izjavio da je počinio pogrešku time što je zaboravio dostaviti popis popratnih dokumenata u prilogu svojoj prijavi a da pritom tu pogrešku nije pokušavao opravdati jezičnim poteškoćama koje su ga onemogućile da razumije uvjete iz obavijesti o natječaju.
- 122 Postupak certifikacije o kojem je riječ u ovom predmetu nije bio vanjski natječaj koji se obvezno objavljuje u *Službenom listu Europske unije* na svim službenim jezicima koji je otvoren svim građanima Unije, nego interni natječaj namijenjen samo određenim dužnosnicima koji imaju više od šest godina radnog staža. Stoga je Parlament mogao propustiti objavljivanje obavijesti o natječaju na portugalskom jeziku bez povrede prethodno navedenih načela o jezičnom uređenju Unije. Parlament je u toj

obavijesti, također bez povrede navedenih načela, zatražio od tužitelja da s njim komunicira na jeziku koji nije portugalski i da raspoláže odgovarajućim poznavanjem engleskog ili francuskog jezika. Iz prethodnih razmatranja proizlazi da prigovor nezakonitosti koji se temelji na povredi Uredbe br. 1 treba odbiti.

- 123 Argumentacija kojom tužitelj kritizira tekst odluke od 23. srpnja 2018. na engleskom jeziku i nepostojanje prijevoda na portugalski jezik stoga nije osnovana i treba je odbiti.
- 124 Budući da su svi prigovori protiv odluke o odbijanju tužiteljeve prijave meritorno odbijeni s obzirom na druge akte i druge dopise čije se poništenje traži u ovom slučaju a da pritom nije potrebno odlučiti o dopuštenosti zahtjeva za poništenje navedenih akata i navedenih dopisa, tužba se u cijelosti odbija.

Troškovi

- 125 U skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika, stranci koja ne uspije u postupku nalaže se snošenje troškova, ako je takav zahtjev podnesen.
- 126 Budući da tužitelj nije uspio u postupku te s obzirom na to da je Parlament zatražio da tužitelj snosi troškove, potonjem treba naložiti da snosi troškove.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (sedmo prošireno vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. Tužba se odbija.

2. Joãu Miguelu Barati nalaže se snošenje troškova.

da Silva Passos

Valančius

Reine

Truchot

Sampol Pucurull

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 3. ožujka 2021.

Potpisi